

Adaklı Kurbanlarınız

– Senem ÇOPKUR · 23 Aralık 2011

Bitimsiz yenilgilerin sancıları
Saplanır yetim avuçlarımıza
Kimin girdaplı rüyasında boğulduk
Kimin adağydık,kurban verildik
Ne vakit pusulasını yitirdi hedeflerimiz Rüzgarda bozguna uğrayan bulutlarız Tanırsın bizi
Gözlerine konaklayan yağmurlardan...

Say ki,hiç yoktuk
Bu güneş çürüyen yanlarımızla besleniyor
Eteklerinde parıldaayan kandır Bakma yürüdüğümüze
Dünümüzden topladığımız ölümlerdir
Bizi böyle yürüten Bu takvim yaprağında saklı
Her birimizin isimsiz mezarı
Bıkmadı bizi öldürüp, öldürüp diriltmekten
Belki bu yüzden
Deli karanlık bakışlarımız
Belki bu yüzden gülümsemelerimiz
Diken tarlası gibi sarar dudaklarımızı Gülmeyi unuttuk,mutluluğu ararken
Kendi karanlığımızda öldürdük ışığımızı Korkma! hıçkırıklarımızdan
Kaç asırdır miras gırtlığımızı
Bu yüzden şarkılar unuttu bizi...

Suskunluğun ipliğiyle dikili isteklerimizin dili
Sen yalnızlığını da bırak yüreklerimize
Topluca kıydık yıldızlarımıza
Yalnızlığımızın anaforuna ekleriz yalnızlığını
Daha da çoğalır aktörlerimiz
Kendi sahnemizde oynanan
Hep aynı tragedyada da
Paramparça dağılan rolleriz...

Elleme!
Kurtlanmış yaralarımızı
Doktoru olmayan hasta gibi
Açık ameliyatla kapattık acılarımızı

Öylece masa da kaldı umutlarımız
Narkoz sonrası sendeliğinde düşlerimiz
Bir yerlerdeydi çocukluğumuz
Öyle yabancı
Öyle uzak anılarımızın
Geçmişimiz kekeliyor, sessiz
Acaba yaşadıklarımızla var olmamış mıydık?
Bu akrep, bu yelkovan yalan mı söylemişti
Yüzyıllardan bu yana
Tek gerçeğimiz hayalimiz miydi?...

Dur! Gitme
Korkularına sardığın gölgemizden de olacaksın
Ve omuzların bırakacak kendini
Taşıyamadığımız yükün kucağına

Korkarız işte o an!
Ne yapacaksın? Dar bir alana sıkışacak sahnen
Rolün kaçacak kimliğinden
Seni sevinerek kovacak kelimeler
Aynalar göstermeyecek suretini
Yokluğumuz ayaklarına dolanacak
kaybolursun, biz olmazsak...

biz, adak kurbanları
olmalıyız esir olduğun anın
her bir karesinde
yoksa yaşam ağlarına takılan balıkların
ölü bir su yolu bulurlar boğulmak için
umutların, ellerinin kentini
üstünde kefenlen terk eder

en iyisi mi bırak sağırlığı
cinnetimizin kahkahalarını dinle

ne kadar uğraşsan da
nafile,
başka başka resimlerde
yansıyacağız gözlerine...